

Sygn. akt: VII C 500/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy VII Wydział Cywilny w L.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Mierzwicka
Protokolant:	stażysta Daria Strelecka-Kożuszko

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2014 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki M. K. kwotę 8.000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 04 marca 2013r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.217 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w L.) kwotę 446,64 zł tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów postępowania.

Sygn. akt VII C 500/13

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 04 marca 2013 roku a skierowanym przeciwko stronie pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. powód M. K. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 6.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04 marca 2013 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania powódka wskazała, że w dniu 20 czerwca 2012 roku około godziny 13.30 w B. doszło do zdarzenia drogowego . Sprawca szkody K. N., kierująca samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie zachowała szczególnej ostrożności i uderzyła w skręcający na posesję pojazd marki M. (...), którego pasażerką była Pani M. K.. W wyniku zdarzenia doznała ona obrażeń ciała. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powódce tytułem zadośćuczynienia kwotę 2.000 złotych. W ocenie powódki przyznane przez stronę świadczenie nie jest adekwatne do krzywdy doznanej w następstwie zdarzenia szkodowego.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana- (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz obciążenie powódki poniesionymi przez stronę pozwaną kosztami postępowania w sprawie wskazując, że w ocenie

pozwanego wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego świadczenie jest adekwatne do stopnia krzywdy doznanej przez powódkę oraz rekompensuje wszelkie koszty związane z leczeniem.

W piśmie z dnia 29 stycznia 2014 roku powódka rozszerzyła żądanie pozwu w ten sposób, że wniosła o zasądzenie dodatkowo kwoty 2.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 czerwca 2012 roku około godziny 13.30 w B. doszło do zdarzenia drogowego. Sprawca szkody K. N., kierująca samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie zachowała szczególnej ostrożności i uderzyła w skręcający na posesję pojazd marki M. (...), którego pasażerką była Pani M. K.

Sprawca zdarzenia posiadał u pozwanego ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych aktualne na dzień zdarzenia.

Bezsporne

Po wypadku powódka przebyła szeroko ujętą diagnostykę oraz rehabilitację(w tym z wykorzystaniem kołnierza ortopedycznego, naświetlanie) z związku z ujawnieniem się takich dolegliwości jak: uraz kręgosłupa szyjnego z niewielkim ograniczeniem jego ruchomości oraz zaburzenia pourazowe stresowe.

Nadto w następstwie zdarzenia szkodowego powódka boi się jeździć samochodem jako pasażer, unika jazdy rowerem rychliwych ulic, jedzie jedynie, gdy musi.

W następstwie zdarzenia szkodowego powódka doznała uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3% w związku z urazem kręgosłupa szyjnego z niewielkim ograniczeniem ruchomości oraz urazu na zdrowiu w wysokości 2% w związku z zaburzeniami stresowymi pourazowymi.

Powódka po wypadku odczuwała i nadal odczuwa dolegliwości bólowe- nie może się schylać, prace domowe czy przydomowe m.in. związane z pielęgnacją ogrody wykonuje w ograniczonym zakresie w związku z odczuwanym bólem.

Dowód:

- akta szkody
- karta informacyjna leczenia szpitalnego- k. 11,
- zaświadczenie – k. 12,
- dokumentacja medyczna powódki- k. 13-21,
- opinia biegłego z zakresu -ortopedii i traumatologii- k. 61-63, k.95
- opinia biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii- k. 64-69,
- zeznania świadka J. K.- k. 50,
- przesłuchanie powódki M. K.- k. 50-51,

W toku postępowania likwidacyjnego, w następstwie zgłoszenia szkody i roszczenia o zapłatę zadośćuczynienia z dnia 05 listopada 2012 roku, strona pozwana decyzją z dnia 18 stycznia 2013 roku wypłaciła powódce kwotę 2.000 złotych.

Dowód:

- akta szkody

- pismo z dnia 18 stycznia 2013 roku –k. 22

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

W sprawie pozostawało bezspornym, że sprawca zdarzenia, któremu powódka uległa w dniu 20 czerwca 2012 roku był ubezpieczony z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Strona pozwana nie kwestionowała podstawy swojej odpowiedzialności. Istota przedmiotowego sporu sprowadzała się natomiast do ustalenia rozmiaru krzywdy doznanej przez powódkę w następstwie wypadku, wysokości doznanego przez nią uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. w związku z art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę pojmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne, ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, niemożności uprawiania sportów, działalności naukowej, wyłączenia z normalnego życia itp. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, mowa jest bowiem o „odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę” przyznawana jednorazowo. Przepis ten nie reguluje natomiast pojęcia „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia i pozostawia ją uznaniu Sądu.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że Sąd za punkt wyjścia uznał przede wszystkim ustalenie rzeczywistych następstw zdarzenia, jakiemu uległa powódka. Od ich skali zależy bowiem wysokość należnego zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim skompensować niewymierną z natury rzeczy szkodę niemajątkową. Ustalając wysokość należnego powódce zadośćuczynienia, Sąd brał pod uwagę szereg okoliczności związanych z następstwami uszkodzenia ciała, jakiego doznała powódka na skutek wypadku. Już sam rodzaj obrażeń, jakich doznała powódka w wypadku, związany jest z licznymi dolegliwościami bólowymi. Dolegliwości te powódka intensywniej odczuwała bezpośrednio po zdarzeniu wypadkowym, obecnie mają one charakter sporadyczny. Jak wynika z przedłożonych do akt opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii oraz traumatologii, a także z zakresu psychiatrii i psychologii powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Na uszczerbek ten składają się dolegliwości tak somatyczne jak i nie mające takiego charakteru szerzej opisanej w ustalonym przez Sąd stanie faktycznym. Nadto jak wynika z przesłuchania powódki w następstwie zdarzenia szkodowego powódka zaprzestała jazdy samochodem, unika ruchliwych ulic, po wypadku odczuwała i nadal odczuwa dolegliwości bólowe- nie może się schylać, prace domowe czy przydomowe m.in. związane z pielęgnacją ogrody wykonuje w ograniczonym zakresie w związku z odczuwanym bólem. Twierdzenia powoda korespondują z zeznaniami świadka J. K..

W konsekwencji w ocenie Sądu procedującego w sprawie należne powódce powodowi zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w następstwie zdarzenia szkodowego winno sięgać kwoty 10.000 złotych. Skoro zaś strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 2.000 złotych w toku postępowania likwidacyjnego do zapłaty pozostaje kwota 8.000 złotych mając na względzie ostateczne, po rozszerzeniu żądanie pozwu.

Od zasądzzonego świadczenia powódce należą się również odsetki ustawowe. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powyższa regulacja winna być rozpatrywana z treścią art. 455 k.c. oraz w poglądem judykatury, a dalej z poglądem przedstawicieli piśmiennictwa w tym zakresie. Wskazuje się, że skoro świadczenie z czynów niedozwolonych, jest świadczeniem bezterminowym, zobowiązany do jego spełnienia, w tym także ubezpieczyciel, winien spełnić

świadczenie niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. W realiach przedmiotowej sprawy na niezwłoczność należy patrzeć przez pryzmat art. 817 § 1 k.c. Z chwilą wezwania do zapłaty (co powoduje przekształcenie zobowiązania bezterminowego w terminowe) oraz z upływem terminu do spełniania świadczenia, w tej sprawie z upływem 30 dni od daty wezwania, dłużnik – tu strona pozwana pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem danego świadczenia. A zatem skoro powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty pismem z dnia 05 listopada 2012 roku, zaś pozwany decyzją z dnia 18 stycznia 2013 roku spełnił żądanie powódki w nieznacznym zakresie, pozwany pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia powódki w pozostałym zakresie od dnia 05 grudnia 2012 roku. Żądanie zatem zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 04 marca 2013 roku jest zatem usprawiedliwione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Poniesione przez powódkę koszty to: opłata sądowa od pozwu w ostatecznym brzmieniu w wysokości 400, opłata skarbową za udzielone pełnomocnictwo w wysokości 17 złotych oraz koszty zastępstwa prawnego w wysokości 1.200 złotych, łącznie 2.217 złotych.

O kosztach sądowych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa Sąd orzekł na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Na koszty te składa się wynagrodzenie dla opiniujących w sprawie biegłych wypłacone w wysokości przekraczającej uiszczoną przez powódkę zaliczkę. Zasądzona kwota to suma wypłaconych ze środków Skarbu Państwa wynagrodzeń na rzecz opiniujących biegłych w wysokości: a) dla biegłego- R. N.- 81,89 złotych, b) dla biegłej K. K.- 319,70 złotych, c) dla biegłego S. G.- 45,05złotych, łącznie 446,64 złotych.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.